

881.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 listopada 1928 r.

w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych.

Na podstawie artykułu 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258 i Nr. 53, poz. 512) zarządzam co następuje:

Do art. 1.

§ 1. Zakładami kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych, przez ukończenie których uzyskuje się dyplom na nauczyciela szkół powszechnych, są państwowe lub prywatne z prawami szkół państwowych:

- a) seminarja nauczycielskie,
- b) kursy nauczycielskie,
- c) pedagogja,
- d) klasa seminarjalna Wyższego Liceum Uczelni im. Dąbrowski w Poznaniu.

Dyplom na nauczyciela szkół powszechnych można uzyskać również przez złożenie w charakterze eksterna bądź egzaminu końcowego w jednym z wymienionych zakładów, bądź egzaminu przed ustanowieną w tym celu państwową komisją egzaminacyjną na nauczycieli szkół powszechnych.

§ 2. Świadectwa, wydane przez wymienione w § 1 zakłady i komisje egzaminacyjne według dotychczasowych przepisów są równoznaczne z dyplomami na nauczyciela szkół powszechnych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych.

Do art. 7.

§ 3. Do dnia 30 czerwca 1929 r. nauczyciele czynni w dniu 1 kwietnia 1928 r. w publicznych szkołach powszechnych w województwach, w których odbywał się drugi egzamin nauczycielski (egzamin kwalifikacyjny), mogą zdawać egzamin praktyczny według zasad, obowiązujących dotychczas dla drugiego egzaminu nauczycielskiego (egzaminu kwalifikacyjnego).

Świadectwa drugiego egzaminu nauczycielskiego (egzaminu kwalifikacyjnego), wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, względnie w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu do dnia 30 czerwca 1929 roku, są równoznaczne ze świadectwami z praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych w rozumieniu art. 7 cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Do art. 8.

§ 4. Do uznawania w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych pracy w szkole innej niż publiczna szkoła powszechna za pracę, uprawniającą nauczyciela publicznej szkoły powszechniej do przystąpienia do praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych, uprawnieni są Kuratorowie Okręgów Szkolnych.

Do art. 12.

§ 5. Zwalniając nauczyciela od obowiązku złożenia egzaminu praktycznego na nauczyciela publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznaje tem samem nauczycielowi kwalifikacje zawodowe do ustalenia w publicznych szkołach powszechnych.

Do art. 15.

§ 6. Osoby, które nie ukończyły państwowego wyższego kursu nauczycielskiego lub zakładu równorzędnego, mogą uzyskać kwalifikacje dodatkowe w rozumieniu art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych przez zdanie egzaminu przewidzianego w obowiązującym statucie Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich.

§ 7. Za zakłady równorzędne w rozumieniu art. 15 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z państwowym wyższym kursem nauczycielskim uznaje się:

- a) państwowe pedagogja,
- b) Państwowy Instytut Robót Ręcznych w Warszawie,

- c) Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej w Warszawie,
- d) Państwowy Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie,
- e) do końca roku szkolnego 1929/30 klasę seminarjalną Wyższego Liceum Uczelni im. Dąbrowski w Poznaniu,
- f) zakłady, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osobnym zarządzeniem uzna za równorzędne.

Do art. 18.

§ 8. Przewidziany w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych osobny egzamin dla nauczycieli czynnych w szkołach powszechnych w dniu 1 kwietnia 1928 r., a nie posiadających kwalifikacji do nauczania w publicznych szkołach powszechnych w myśl postanowień art. 16 wymienionego rozporządzenia, odbywać się będzie:

- a) w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, łódzkim, nowogródzkim, poleskim, pomorskim, poznańskim, warszawskim, wileńskim, wołyńskim i w m. st. Warszawie, o ile kandydat został zamianowany przed dniem 1 października 1926 r. i pracuje bez przerwy co najmniej od tej daty w szkołach powszechnych, według dotychczas obowiązującego regulaminu egzaminów dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, w innych wypadkach zaś według postanowień regulaminu seminarjalnego egzaminu dojrzałości, o ile odnośni nauczyciele nie uzyskali już zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na zdawanie egzaminu dla czynnych a niekwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych;
- b) w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim według postanowień regulaminu seminarjalnego egzaminu dojrzałości.

Nauczyciele, którzy zdadzą wymieniony w punkcie

- a) egzamin dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, otrzymują dyplom na nauczyciela szkół powszechnych.

Świadectwa, wydane na podstawie wymienionego regulaminu egzaminów dla czynnych, a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, są równoznaczne z dyplomami na nauczyciela szkół powszechnych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych.

Do art. 20.

§ 9. Za dowód zdania ulgowego egzaminu uzupełniającego dla uzyskania kwalifikacji zawodowych do nauczania w języku białoruskim, ruskim (ukraińskim) lub litewskim uważa się świadectwa, uprawniające do

nauczania w tym języku, wydawane na mocy ukończenia i zdania egzaminu z wynikiem co najmniej dostatecznym na państwowych kursach dokształcających lub na państwowych kursach wakacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych, lub świadectwa zdania egzaminu, który Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osobnym zarządzeniem uzna za wystarczający do tego celu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

Świtalski